

תירוץ ג

ישנו תירוץ נוסף לקושיה הנ"ל מהסוגיה בשבת סג ע"ב, והוא, שיש ביאור נוסף לסוגיה שם אשר לפיו לא מתחילה כלל ראיית החזון איש. וזה לשון שפת אמת שם: בירית תחת אצעדה עומדת - לולי פירש"י יש לומר תחת ממש, שהבירית תחתיה ומחזיק את האצעדה גם כן.

וכן כתב בשיירי קרבן (לבעל קרבן העדה) על הירושלמי שבת פרק ו הלכה ד, דף לו ע"ב (נדפסו בסוף המסכת):

הכי פירוש בירית תחת אצעדה עומדת - תחתיה ממש, דכיון דאין לה שלשלת העמידה - היא נופלת, לכך ניתנה תחת האצעדה להחזיקה. ולפיכך טהורה היא שאינה כלי בפני עצמה ובטלה לאצעדה.

והוא תירץ בזה שם את הדחוקים שבדברי התוספות והר"ן.

וכתב היפה עינים על הגמרא שם:

בירית זו אצעדה. עיין שירי קרבן בירושלמי זה בירית, שפירש תחת אצעדה היינו למטה מהאצעדה. ובירושלמי מוכח דבירית היינו אצעדה, ופירוש תחת אצעדה במקום אצעדה, והיא גם כן נחשבת לאצעדה דמייתי ראייה דמר רב יהודה אצעדה כו'.

כלומר, היפה עינים מביא ראייה לפירוש השירי קרבן, מהירושלמי שם:

ר' יהודה אומר בירית זו אצעדה. דמר רב יהודה: ונקרב את קרבן ה' איש אשר מצא כלי זהב אצעדה וצמיד טבעת עגיל וכומז לכפר על נפשותינו לפני ה' - אצעדה זו פרופסלה.

הירושלמי אומר שדברי רב יהודה שבירית זו אצעדה, תואמים את פירושו במקרא שאצעדה זו פרופסלה. אם כן, בהכרח שהירושלמי הבין שהמילה בירית שבלשון המשנה

מהמרפק בלבד, לכן פירוש הפסוקים הוא שמשון נאסר למעלה ממרפקיו בלבד, ואכן נמצא בציורים מצריים שהיו רגילים לאסור אנשים גם בדרך זו:

